

[Industriministeren]

Ved at anvende teknologistyrelsen som sekretariat for metrologirådet opnås en effektivisering af indsatsen på området. Teknologistyrelsen udfører i forvejen en omfattende virksomhed på det teknologiske og prøvningsmæssige område bl. a. gennem sekretariatsbistanden for statens tekniske prøvenævne. Ved etableringen af metrologirådet forudsættes justervæsenet og metrologiudvalget samtidig nedlagt. Specielt for så vidt angår de statsautoriserede vejere og målere har hverken udvalget eller ministeriet fundet det forsvarligt at opretholde autorisationsordningen på det nuværende grundlag.

På baggrund heraf er der foreslået indført visse uddannelseskra v samt en ophævelse af de hidtidige regler om vejeres og måleres geografiske beskikkelsesområde. Denne ændring giver i øvrigt mulighed for en rimelig konkurrence inden for området med henblik på en effektivisering. Samtidig foreslås kompetencen til meddelelse af beskikkelse som vejer og måler overflyttet fra industriministeriet til statens metrologiråd.

Efter forslaget ophæves den ordning, hvorefter vejerforretninger vederlagsfrit har fået foretaget eftersyn af vægte m. v. Dette vil antagelig medføre en vis indskrænkning af antallet af de eksisterende mindre vejerforretninger. Samtidig må reglerne om vejeres og måleres pligt til at have rådighed over de til hvervets udførelse fornødne måleredskaber antages at medføre, at nyetableringer inden for faget vil være begrænset til de noget større forretninger. Som følge af ophævelsen af reglerne om beskikkelsernes geografiske område er reglerne om de lokale handelsstandsforeningers indstillingsret udgået.

Forslaget har været forelagt de berørte erhvervs- og forbrugerorganisationer, der med ganske få undtagelser har kunnet støtte lovforslagets indhold og gennemførelse.

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil samt udtale håbet om, at forslaget må få en velvillig og hurtig behandling i tinget.

Ministeren for Grønland (Tove Lindbo Larsen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster m.v. mellem Det offentlige Af-

talenævn og Radiotelegrafistforeningen af 1917.

(Lovforslag nr. L 66).

I medfør af lov nr. 182 af 14. maj 1980 for Grønland om det offentlige aftalenævn indtrådte aftalenævnet med virkning fra 1. april 1981 i de rettigheder og forpligtelser, som følger af kollektive aftaler og overenskomster indgået af ministeren for Grønland før lovens ikrafttræden.

Forhandlingerne mellem det offentlige aftalenævn og Radiotelegrafistforeningen af 1917 om tre nye overenskomster for perioden 1. april 1981 til 31. marts 1983 førte ikke til et positivt resultat. De afsluttende forhandlinger fandt sted i forlignsinstitutionen, men skønt arbejdsstandsningen i medfør af lov om mægling i arbejdsstridigheder § 3, stk. 3, blev udsat i 14 dage af forligsmanden, lykkedes det ikke parterne at nærme sig hinanden så meget, at forligsmanden kunne stille mæglingsforslag. Arbejdsstandsningen indtrådte derfor tredjedagen efter varslernes udløb den 24. juni 1981.

Udgangspunktet for det offentlige lønpolitik i Grønland har siden 1960 været, at der skulle etableres et særligt grønlandsk lønniveau.

I forbindelse med behandlingen af den grønlandske tjenestemandslø v i 1971 henstillede folketinget til Grønlandsministeren at søge udjævnet lønforskellene mellem aflønnede efter overenskomster med grønlandske lønmodtagerorganisationer og overenskomster med danske organisationer samt tjenestemænd.

Ministeriet for Grønlands lønpolitik har i årene herefter haft udgangspunkt i folketingets henstilling.

Ved forhandlinger i 1973 og 1977 blev der således ydet en forholdsmæssigt større lønfremgang til de hjemmehørende grupper.

I 1975 og i 1979 vedtog folketinget særlige love for Grønland om forlængelse af kollektive overenskomster. Ved begge disse lovindgreb blev overenskomster m.v. indgået med grønlandske arbejdstagerorganisationer undtaget fra bestemmelserne om en 2-årig forlængelse, idet man erkendte, at der bestod en række lavtlønsproblemer for denne del af det grønlandske arbejdsmarked.

Staten har siden 1971 ført en restriktiv politik med hensyn til lønforbedringer for ik-

[Ministeren for Grønland]

ke-hjemmehørende personalegrupper i Grønland, men den disponible indkomst efter fradrag af indkomstskat er dog fortsat normalt højere end for tilsvarende lønmodtagergrupper i Danmark.

Hovedsigtet med den af staten førte lønpolitik for det offentlige område i Grønland har været en udjævning af lønforskellene mellem det hjemmehørende og det ikke-hjemmehørende personale, og regeringen er af den opfattelse, at den hidtil førte lønpolitik, som støttes af Grønlands hjemmestyre, må fortsætte med de korrektioner, der følger af udviklingen fra 1971 til 1981.

Det har været regeringens håb og ønske, at man ved frie forhandlinger kunne nå frem til nye overenskomster i Grønland inden for de ovennævnte forudsætninger.

Det er da også lykkedes at forhandle sig til rette med flere grønlandske lønmodtagerorganisationer og med Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, men som indledningsvis nævnt er dette ikke lykkedes under forhandlingerne med Radiotelegrafistforeningen af 1917. Foreningen accepterer ikke ovennævnte forudsætninger og har stillet krav om forhøjelser, der med den forventede afsmitning på andre overenskomster vil medføre en tilbagevenden til forholdene før 1971, hvor den disponible indkomst for ikke-hjemmehørende grupper lå langt over tilsvarende løn i Danmark.

Landstinget har udtrykt alvorlig bekymring for de følger, en yderligere forlængelse af arbejdsstandsningerne kan få for det grønlandske samfund. Med de store afstande og sårbare trafikforbindelser er det af yderste vigtighed, at kommunikationen fungerer effektivt. Der kan desuden opstå risiko for, at de sikkerhedsmæssige forhold i området forringes.

Regeringen er ligeledes af den opfattelse, at der er tale om et særdeles samfundsvigtigt område, og at en yderligere forlængelse af arbejdsstandsningerne kan få vidtrækkende konsekvenser for Grønland. En tilsvarende konflikt på samme område i 1977 blev ved lovindgreb bragt til ophør efter ca. 3 ugers forløb.

En imødekommelse af Radiotelegrafistforeningen af 1917's krav vil betyde et brud med den lønpolitik, som staten siden 1971 har ført i Grønland, samt medføre, at omkostningsniveauet presses voldsomt i vejret.

Regeringen er derfor af den opfattelse, at de opsagte overenskomster bør forlænges indtil 31. marts 1983 og således, at der stilles en beløbsramme til rådighed for forhandling mellem parterne.

Lovforslaget er tiltrådt af Grønlands hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets hurtige og velvillige behandling.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om afblæsning af radiotelegrafiststrejken i Grønland.

(Lovforslag nr. L 67).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Grove (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på det konservative folkepartis og fremskridtspartiets vegne at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 68).

Lovforslaget har til hensigt at ophæve lovens krav om hovederhverv og særlig uddannelse som betingelser for at erhverve landbrugsejendomme. Da disse bestemmelser efter forslagsstillerens mening virker hæmmende på landbrugets udfoldelsesmuligheder, er det vort håb, at lovforslaget vil blive positivt modtaget og gennemført i denne folketingsamling.

Gammelgaard (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

(Lovforslag nr. L 69).

Jeg henviser i øvrigt til lovforslagets bemærkninger.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg tillade mig at fremsætte: